

คองคห้สัถ์

พญา : ธรรมทานเล่มที่ ๑๘

B0051116

น้อมรับ หองสมตวพบ.นครราชสิมา นหาที่สุตมิได้

จ.เบมจิตต์

สารบัญ

คำนำ	(๓)
สารบัญ	(๖)
ไหว้ครู ผู้คอง	๑
นำเข้าสู่คอง	๓
คองบทธบาท คองญาติโยม	๕
ซีตมสี่ก้อน (กรรมกิเลส ๔)	๕
คองไม้คานบ่เก็ง (อคติ ๔)	๕
ทรัพย์บ่เหิงอยู่นำ (ทรัพย์เสื่อมเพราะเหตุ ๖ สถาน)	๖
ทางชะล่ำ ๖ เส้น (อบายมุข)	๗
เว้นทางเมา	๗
เซาทางเปลี่ยว	๘
เลิกเที่ยวทางค้ำ	๘
ทางดำจ๊กฝัก	๙
หลบหลีกหมู่พาล	๙
ทางคร้านบ่ไต่	๑๐
คองเสี้ยว คองสหาย	๑๑
สหายเทียม ๔ ประเภท	๑๕
หมู่ล้างหมู่ผลาญ	๑๕
หมู่พินหมู่ม้าง	๑๖
หมู่มารหมู่ค่าง	๑๖
หมู่ผีหมู่สาง	๑๗
สหายแท้ ๔ ประเภท	๑๘
หมู่ค้ำหมู่คุณ	๑๘
หมู่หนุหมู่ยั้ง	๑๙

หมู่สร้างหมู่แปง	๑๙
หมู่แพงหมู่ฮัก	๒๐
แบ่งสันปันสิน	๒๑
หมู่บ่ควรผูกเสี่ยว	๒๓
หมู่ควรผูกเสี่ยว	๒๓
ภาษาเสี่ยว	๒๔
มิตรมากมายมุ่มมอง	๒๗
มิตรแท้	๒๘
มิตรควรคบ : องค์ ๓ ของมิตรแท้	๒๙
ไผเป็นมิตร	๓๐
มารดาเป็นมิตรในเฮือน ๑	๓๐
สหายเป็นมิตรยามหมู่ต้องการ	๓๐
เกวียนเป็นมิตรคนเดินทาง	๓๑
มารดาเป็นมิตรในเฮือน ๒	๓๑
บุญเฮ็ดไว้เป็นมิตรในสั้มปรายภพ	๓๒
คองวินัย คองศีล	๓๓
ประกันชีวิต	๓๓
ประกันโรคภัย	๓๔
ประกันทรัพย์สิน	๓๖
ประกันครอบครัว คู่ครอง	๓๘
ประกันความเชื่อถือ	๔๐
ประกันสุขภาพ	๔๓
คองหน้าที่ คองชีวิต ทิศ ๖	๔๕
ทิศเบื้องหน้า	๔๗
คองลูกเต้าเหล่าหลาน	๔๗
คองพ่อ คองแม่	๔๗

ทิศเบื้องขวา คองลูกศิษย์ลูกหา คองครูบาอาจารย์	๕๐
ทิศเบื้องหลัง คองผ้า คองเมีย	๕๑
ทิศเบื้องซ้าย คองเสี่ยว คองสหาย คองมิตร คองหมู่	๕๒
ทิศเบื้องลุ่ม คองเจ้าคองนาย คองไพร่คองขุน	๕๓
ทิศเบื้องบน คองซี คองสมณั คองญาติ คองโยม	๕๕
คาถาสรูปชาดก	๕๗
ย่อนรอยชาดก	๖๐
เท่าความที่มาสังคาลกสูตร	๖๒
คองคู่สม คองคู่สร้าง	๖๘
ฮิตผ้า คองเมีย	๗๐
คู่ถึก-ปถึกคู่	๗๓
คองอยู่ คู่เฮือน	๗๔
น้ำใจสามี	๗๗
คองเจ้าบ้าน คองเจ้าเฮือน (กุลจักริฎฐิติธรรม)	๗๙
คองสมมา คองบูชา (อัคคิปาริจริยา)	๘๓
เบ็งลูกแยงหลาน	๘๖
คองเลี้ยง คองหล้า	๘๘
คองผู้สืบทน่อ คองผู้แทนแนว (วัฒนमुख)	๙๐
คองฝึกหัด อบรม	๙๒
คองครูบา คองอาจารย์ (กัลยาณมิตรธรรม)	๙๕
คองผู้บอก คองผู้สอน (ธรรมเทศกธรรม)	๙๙
คองปาก คองป้อน	๑๐๐
คองสอนพระบรมครู	๑๐๑
คองผู้เฮียน คองผู้ฮู้	๑๐๒
คองงามปัญญา (วุฒิธรรม)	๑๐๔
คองปราชัญญ์ คองบัณฑิต (องค์คุณของพหูสูต)	๑๐๕

คองลูกศิษย์ลูกหา	๑๐๗
บุชาครู	๑๐๗
ครู ๕ ประเภท	๑๐๘
ครูผู้ต้น พ่อแม่	๑๐๘
ครูที่สอง ครูอาจารย์ผู้สอน	๑๐๙
ครูที่สาม สรรพสิ่งในโลก	๑๑๑
ครูที่สี่ ตัวสอนตัว-สอนแบบตัวต่อตัว	๑๑๒
“ครู”	๑๑๔
คองบุญ คองกุศล	๑๑๖
ทานมัย	๑๑๘
ศีลมัย	๑๑๙
ภาวนามัย	๑๑๙
อปจายนมัย	๑๒๐
เวทย์วิเศษมัย	๑๒๑
ปัตติทานมัย	๑๒๑
บุญที่ได้จากการขึ้นชมการเสด็จดีของผู้อื่น	๑๒๒
ธัมมัสสวนมัย	๑๒๒
ธัมมเทศนามัย	๑๒๓
บุญที่ได้จากการทำความเห็นให้ถูกต้อง	๑๒๓
คองวัด คองวา คองญาติ คองโยม (อุบาสกธรรม ๗ ประการ)	๑๒๔
คองพระคองสงฆ์ (ปัพพชิตอภินิหปัจจเวกขณ)	๑๒๗
กัจจัตถ ๑๐ ข้อ	๑๓๒
คองเหยา คองเฮือน	๑๓๒
คองเพ็งพา คองอาศัย (สังคหวัตถุ ๔)	๑๓๒
หวานเอ็นมต มธุรสเอ็นคน	๑๓๓
อัตถจริยา ประพฤติประโยชน์	๑๓๔

สมานัตตตา ความมีตนสม่ำเสมอ	๑๓๕
สรุปลังคหัตถุ	๑๓๖
คองคหัสถ์	๑๓๘
ปักกะตุลีสี่ห้อง ปองเอี่ยมสี่บาน (ขรราวาสธรรม ๔)	๑๓๘
ห้องที่ ๑ ประตุความสัตย์จริง	๑๓๘
ห้องที่ ๒ ประตุทมะ	๑๔๐
ห้องที่ ๓ ประตุอดทน ชั้นดี	๑๔๕
ห้องที่ ๔ ประตุจาคะ เสียสละ	๑๔๙
คองอารยชน คนเจริญ (อารวดี)	๑๕๕
คองบ้าน คองบ่อน	๑๕๗
คนอย่างคนมี (ทัญจธัมมิกัตถประโยชน์)	๑๕๗
สุขผู้ขังผู้มี	๑๖๐
คองใช้ คองสอย	๑๖๒
วิธีใช้ทรัพย์สินเงินทอง (๑)	๑๖๒
เงินสี่ก่อง	๑๖๖
ก่องหนึ่งใช้เลี้ยงเจ้าของ	๑๖๗
สองก่องเก็บไว้เฝ้างาน	๑๖๗
ก่องสี่ปันไว้ยามจำเป็น	๑๖๘
วิธีใช้เงินก่องที่ ๑	๑๖๙
แบ่งสันปันส่วน	๑๖๙
ก่องสุดท้าย	๑๗๑
คองกิน คองใช้ คองได้ คองดี	๑๗๒
ประโยชน์ (อัตถะ ๓)	๑๗๒
ประโยชน์มือบายได้ ประโยชน์คือข้าวหนึ่ง	๑๗๒
ประโยชน์ไม้หมั้นเอา ประโยชน์คือข้าวสาร	๑๗๓
ประโยชน์เข้าไงบึง ประโยชน์คือข้าวปลุก	๑๗๔

เข้าใจ	๑๗๕
ประโยชน์ ๓ อย่าง	๑๗๖
ประโยชน์เจ้าของ (อัตตัตถะ)	๑๗๖
ประโยชน์ผู้อื่น (ปรัตถะ)	๑๗๗
ประโยชน์ทั้งสองฝ่าย (อุภยัตถะ)	๑๗๘
คองฝึก คองหัด (พละธรรม)	๑๘๐
ปักหลักใจมั่น (อธิษฐานธรรม)	๑๘๒
คองสร้าง คองแปง (จักร)	๑๘๕
คองความสำเร็จ (อิทธิบาท)	๑๘๗
คองพระโพธิสัตว์ (อุปัฏฐาตธรรม)	๑๙๐
คองวัด คองวา	๑๙๓
ใกล้-บ่ใกล้ (อุปาสกธรรม)	๑๙๓
คองศีล คองธรรม (สัปปุริสธรรม)	๑๙๖
ธัมมัญญตา ความเป็นผู้รู้จักธรรม เหตุ	๑๙๗
อิตถัญญตา ความเป็นผู้รู้จักอรรถ เนื้อหา	๑๙๘
อิตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักตน	๒๐๐
มัตตัญญตา ความเป็นผู้รู้จักประมาณ	๒๐๑
กาลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักกาล	๒๐๓
เวลาตามวัย	๒๐๗
เวลาตามอายุ	๒๐๗
เวลาตามชีวิต	๒๐๘
เวลาตามสังขาร	๒๑๐
ปริสัญญตา ความเป็นผู้รู้จักชุมชน	๒๑๓
ปุคคัลลัญญตา ความเป็นผู้รู้จักบุคคล	๒๑๖
เบ็งคนตามพระสูตร	๒๑๗
คองคนฮู้ คองผู้ดี (๒) (สัปปุริสธรรม ๗)	๒๑๙

จูปุณณมสูตร (สัปปุริสธรรม ๘ ประการ)	๒๒๒
แสงเงินแสงทองของชีวิต	๒๒๔
คองอินทรีย์ คองชีวิต (คุณสมบัติ ๗ ประการ)	๒๒๕
สมบัติคือมิตรดี กัลยาณมิตรตตา	๒๒๕
สมบัติคือศีล สีสัมปทา	๒๒๖
สมบัติคือความพอใจ ฉันทะสัมปทา	๒๒๗
สมบัติคือโตเจ้าของ อุตตสัมปทา	๒๒๗
สมบัติคือความเห็น ทิฏฐิสัมปทา	๒๒๙
สมบัติคือความบ่ประมาท อัมปมาทสัมปทา	๒๓๐
สมบัติคือปัญญา โยนิโสมนสิการสัมปทา	๒๓๒
คองผู้หลัก คองผู้ใหญ่ (พรหมวิหารธรรม)	๒๓๓
คองสร้างที่แผง คองแบ่งที่เพ็ง (นาถกรณธรรม)	๒๓๖
คองจิต คองใจ (สาราณียธรรม ธรรมเป็นเหตุให้คิดฮอดกัน)	๒๓๙
คองบ้าน คองเมือง (อปริหานิยธรรม)	๒๔๓
คองความเป็นใหญ่ (อธิปไตยยะ)	๒๔๗
คองผู้หลัก คองผู้ใหญ่ (ทศพิธราชธรรม ๑๐)	๒๕๐
คองผู้นำ ธรรมผู้ใหญ่ (จักรวรรดิวัตร)	๒๕๕
คองผู้เบ็ง เป็งผู้แยง (ราชสังคหะ)	๒๕๘
คองจิตผู้ใหญ่ คองใจผู้นำ (อคติ ๔)	๒๖๐
คองเจ้าบ้าน คองเจ้าเฮือน	๒๖๒
คองฮ้ำ คองเฮียน คองจิต คองใจ	๒๖๖
อย่าเมาโลกธรรม	๒๖๖
บั้งสาส์นเทวทูต (คองปลต คองปลง)	๒๖๙
ผลงานธรรมทานของ จ.เชมจิตต์	๒๗๕
รายนามเจ้าภาพพิมพ์หนังสือ	๒๗๗

